

עת"א 27975/08-16 - היועץ המשפטי לממשלה נגד מוחמד באבקי, ועדת השחרורים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 27975-08-16 היועץ המשפטי לממשלה נ' באבקי 16 אוגוסט 2016

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד כב' השופט יעקב שפסר כב' השופטת ד"ר איריס רבינוביץ ברון
העותר היועץ המשפטי לממשלה

נגד

המשיבים

1. מוחמד באבקי 2. ועדת השחרורים

נוכחים:

ב"כ העותר עו"ד רותם נוימן-וסרמן ועו"ד רוני שירן-בז'רנו

המשיב ובא כוחו עו"ד מחמוד נעאמנה

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב 1 (להלן: "המשיב") מרצה עונש מאסר שני בגין שני מקרים של מכירת חשיש לסוכן משטרתי סמוי נושא ת"פ 57763-02-16 (בית משפט השלום בתל אביב) וביום 4.8.16 החליטה המשיבה 2 (להלן: "הוועדה") לשחרר אותו על תנאי בתנאי התוכנית הטיפולית של מרכז "דף חדש" שהוצגה בפניה ובפנינו ובתנאים נוספים, לרבות הרחקה מאזור תל אביב ומעצר בית לילי, כמפורט בסיפא החלטתה נושא העתירה.

ב"כ העותר טוענת בכתב העתירה ובטיעוניה בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר שחררה את המשיב על תנאי למרות שמדובר במאסר שני בגין מכירת סמים, כאשר העבירות נושא מאסרו הנוכחי בוצעו זמן קצר יחסית (10 חודשים) לאחר שחרורו של המשיב ממאסר קודם של 8 חודשים בגין מכירת סמים.

לטענתה, גם אם המשיב לא עבר הליך טיפולי בגלל הזמן הקצר, הרי מדו"ח הגורמים הטיפוליים שהוצג בפני הוועדה ובפנינו עולה שהוא הודה באופן חלקי בעבירות נושא מאסרו, גם אם הודה בביצוען בבית המשפט, יש לו רקע של שימוש בחשיש אך הוא לא רואה עצמו מכור ולא תופס עצמו כזקוק לטיפול בהתמכרויות.

לטענת ב"כ העותר, הוצע למשיב להשתתף בקורס שליטה בכעסים שיפתח במהלך חודש ספטמבר 2016 אך ב"כ המשיב טוען, ובצדק, שאין קשר לכאורי בין נושא הקורס לבין העבירות נושא מאסרו של העותר ולא יותר לו זמן רב על מנת שישתתף בקורס הנ"ל מאחר והוא אמור להשתחרר ממאסרו המלא בחודש דצמבר 2016.

לטענת ב"כ העותר, התוכנית הפרטית שהוצגה בפני הוועדה ובפנינו אינה מאיינת את הסיכון הנובע מהמשיב וגם המערכת הזוגית שהוא מנהל עם מי שנמצאת בהיריון, אין בה כדי לאיין את מסוכנותו שכן בזמן ביצוע העבירות נושא מאסרו היה במערכת זוגית עם בת זוגו הנוכחית.

ב"כ המשיב טוען כי כל הנתונים הרלוונטיים להחלטת הוועדה, שהיא החלטה סבירה שהתקבלה לאחר שיקול דעת מעמיק ולאחר שמיעת ב"כ הצדדים, פועלים לטובתו של המשיב שכן התנהגותו במהלך מאסרו תקינה, הוא משתתף בפעולות חינוך ולא השתתף בהליך טיפולי רק בשל יתרת מאסרו הקצרה, שכן הוא נידון רק בחודש מאי 2016.

ב"כ המשיב טוען כי אין בעובדה שמדובר במאסר שני של העותר בגין אותן עבירות כדי להצדיק את מאסרו המלא שכן בהליך הקודם הוא לא עבר הליך טיפולי, ככל הנראה גם בשל יתרת מאסר קצרה.

כך טוען גם ב"כ המשיב שרש"א לא קיבלה את המשיב להליך טיפולי רק בשל היותו, לעת הזו, שוהה בלתי חוקי שכן הוא נמצא בהליכי הכרה בשהייתו כדין בתחומי מדינת ישראל.

אף אנו, כמו הוועדה, איננו מתעלמים מנתוני החיוביים של המשיב כפי שצוינו בהחלטתה נושא העתירה וכפי שעמד עליהם בא כוחו בפני הוועדה ובפנינו.

עם זאת, יש בעובדה שהמשיב חזר לסורו בכל הקשור למכירת סמים, הפעם בשתי הזדמנויות, זמן לא ארוך לאחר שחרורו ממאסר וכאשר עונש מאסר חב הפעלה תלוי ועומד מעל ראשו, אשר הופעל כחלק מהמאסר הנוכחי, כדי להגיע למסקנה שלא ניתן לתת בו אמון שלאחר שחרורו המוקדם ממאסרו הנוכחי לא יחזור למכור סמים, כפי שעשה במקרים נושא מאסרו הנוכחי, וזאת גם אם לא עבר הליך טיפולי בשני המאסרים בכל הקשור להתמכרות לסמים.

מחוות דעת גורמי הטיפול שהונחה בפני הוועדה ובפנינו עולה אמנם שהמשיב חסר דיווחים על מעורבות שלילית ופעיל בכיתת חינוך אגפית אך גורמי הטיפול התרשמו שמדובר בצעיר לא מגובש שמביע חרטה מילולית על מעשיו וטרם העמיק בדבר הנסיבות שהובילו אותו לביצוע עבירות באופן חזרתי ואף לא בהשלכות מעשיו נושא שני מאסרו.

איננו מתעלמים מההלכה לפיה ערכאה שיפוטית לא תתערב בהחלטת הוועדה כל עוד אינה לוקה בחוסר סבירות או באחד הפגמים נושא המשפט המנהלי אך במקרה זה, לצד ההלכה הנ"ל, קיים הכלל לפיו על האסיר להוכיח כי שחרורו לא יסכן את הציבור ויש לו סיכויי שיקום.

עיון בתוכנית הטיפולית שהציג המשיב בפני הוועדה ובפנינו מעלה סתירות בכל הקשור להערכת הגורם הטיפולי את נכונותו של המשיב להשתלב בהליך טיפולי לעומת גורמי הטיפול ואין היא כוללת כל הליך טיפולי בהתמכרותו של המשיב לסמים, גם אם במקרה זה מכר סמים ולא החזיק בהם לשימוש עצמי.

כאמור, המשיב, על פי הנטען על ידי בא כוחו, לא עבר הליך טיפולי בשל יתרת מאסר קצרה, אך כפי שקבע כב' השופט סולברג ברע"ב 4612/16 בסעיף 13 להחלטתו "השאלה אם אי השתתפותו של האסיר בהליך שכזה נבעה ממחדל של המשיבים אינה רלוונטית לשאלת המסוכנות. מסוכנותו של האסיר לא פחתה אך בשל העובדה כי המשיבים לא דאגו למערך שיקום הולם עבורו, כריכת הטענות על אודות מדיניות השיקום של שב"ס עם הטענות על אודות מסוכנותו של המבקש אינה מתיישבת עם תכליות השחרור על תנאי. ככל שקיימות טענות לעניין מדיניות השיקום של שב"ס, עליהן להישמע במסגרת הליך מתאים, אך אין יכולות לשמש כבסיס לטענת העדר מסוכנות של אסיר המבקש כי עונשו יקוצר".

דברים אלה חלים גם על המשיב שבפנינו.

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את העתירה ומבטלים את החלטת ועדת השחרורים מיום 4.8.16 שקיבלה את בקשת המשיב לשחרור על תנאי.

ניתן והודע היום י"ב אב תשע"ו, 16/08/2016 במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.

איריס רבינוביץ ברון, שופטת

יעקב שפסר, שופט

אברהם טל, נשיא